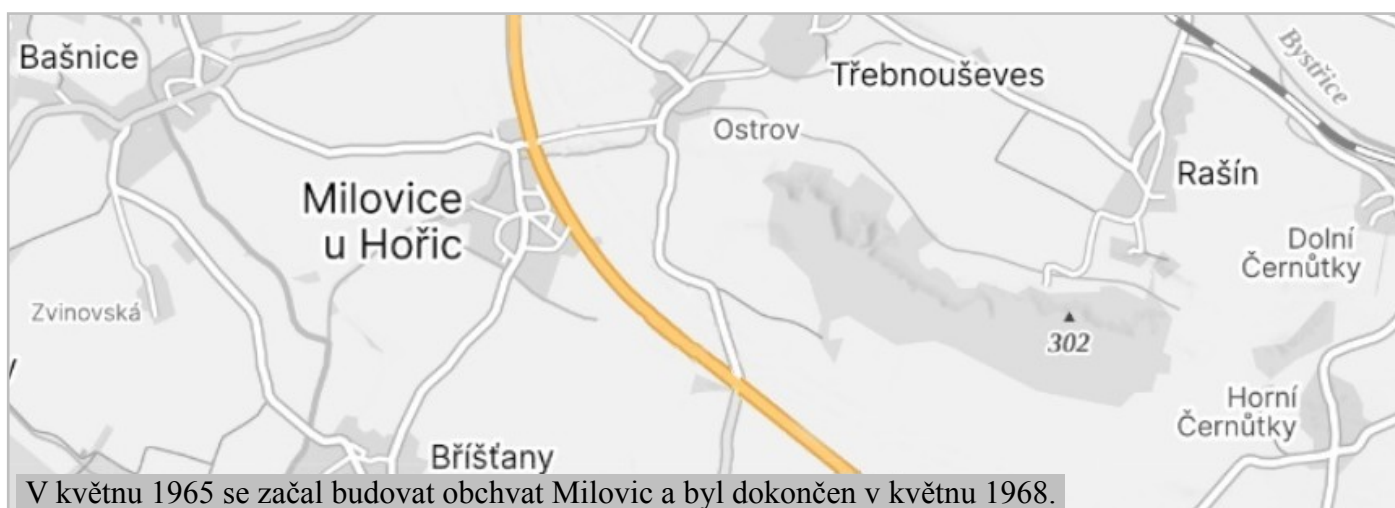
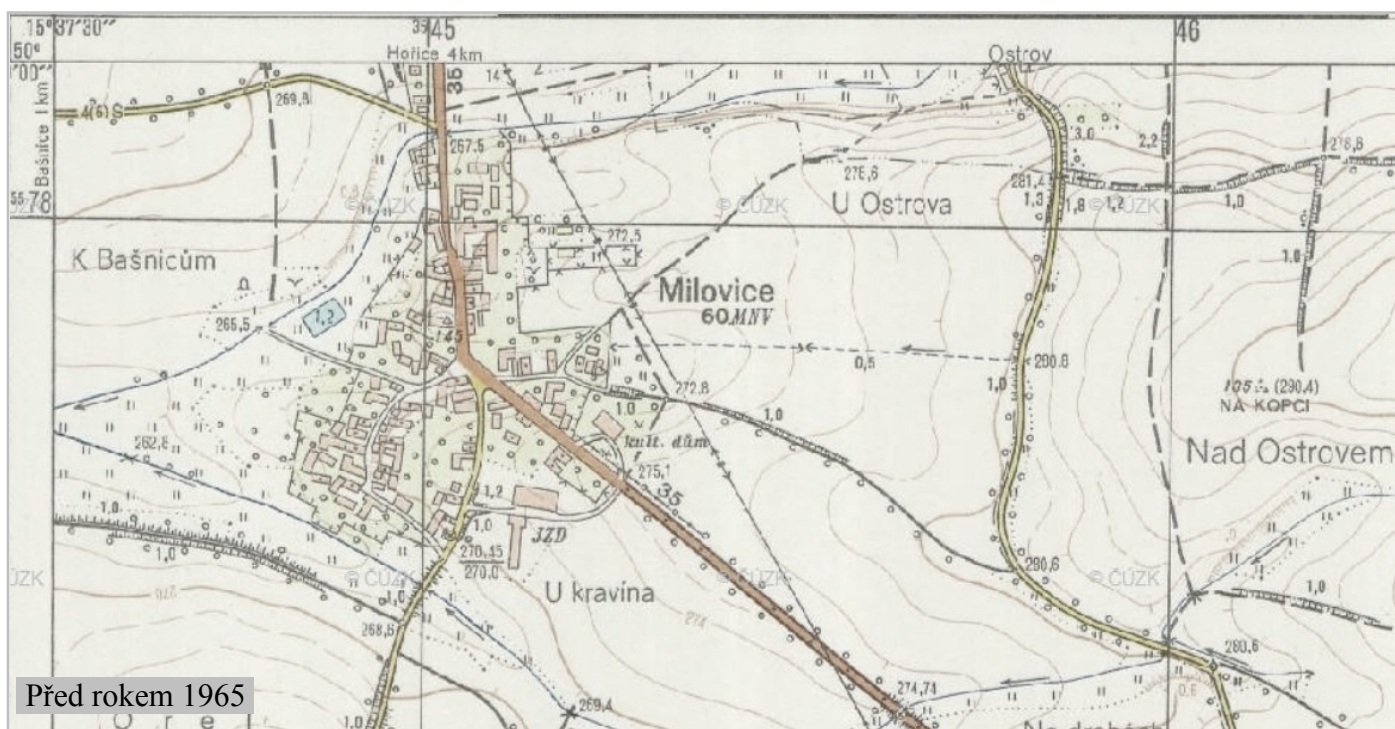

Obsah Na hradecké silnici:

Historie čerpacích stanic v Milovicích	str. 2
Cyklistický závod Praha – Berlín – Varšava	str. 10
Cyklistika v Milovicích	str. 16

Historie čerpacích stanic v Milovicích

30 let od zahájení činnosti čerpací stanice - nyní O N O

První čerpací stanice pohonných hmot v Milovicích.

První čerpací stanice byla postavena v roce 1930. Společnost Vacuum Oil Company a.c. Praha podala žádost obecnímu úřadu o povolení k postavení napájecí stanice benzinu na obecním pozemku před hostincem čp. 1 v Milovicích. Zastupitelstvo obce, starosta Václav Koudelka z čp. 22, obecní rada Josef Vlasák z čp.4, Václav Bednář z čp.1, povolilo postavení této stanice. Za tím účelem bylo konáno komisionelní šetření, kterého se zúčastnili zástupci silničního eráru, zástupci obce a zástupci společnosti Vacuum Oil Company. Stanice byla povolena a obci poskytne roční nájem 300 korun ročně. Obec si vyhradila, v případě zrušení stanice, aby společnost byla povinná pozemek uvést do předešlého stavu. Čerpací stanice byla zrušena za války. Němci šetřili pohonné hmoty kde se dalo, a malé stanice rušili.

Druhá čerpací stanice pohonných hmot v obci.

V roce 1968 byla dokončena výstavba státní silnice I/35 a vybudován obchvat obce, zastávky autobusů na Hradec Králové a na Jičín. Již v roce 1969 se začala budovat komunikace, přívod vody a elektřiny pro novou čerpací stanici pohonných hmot. Bylo na ní odpracováno 1.250 brigádnických hodin a hodnota z obce činila 160 tisíc korun. Dokončena byla roku 1972. Čerpací stanici vlastnil národní podnik Benzina. Ta vybudovala tři podzemní nádrže na naftu a 2 druhy benzinu. Prvními pracovníky byla paní Miluše Říhová čp.57 a Jiří Kylar čp.5. Dále tam pracoval manžel paní Říhové - Oldřich, později i její syn Oldřich.

foto rok 1972

foto rok 1976

Dne 5. ledna 1979 ráno v 6.00 hodin při nástupu do zaměstnání čerpadlář pan Oldřich Říha starší, našel u benzinky omrzlého sedmnáctiletého Jiřího Svatoně z Hořic. Mráz byl tehdy -17°C. Jeho kamarád Hlavatý z Třebovětic ale byl nezvěstný. Dne 7.1. byla vyhlášena pátrací akce, které se zúčastnilo 116 osob z šesti obcí, příslušníci sboru národní bezpečnosti SNB, veřejné bezpečnosti VB a pomocné strážce PS. Našel jej pan Jiří Šťovíček z Ostrova v potoce mezi Třebnouševsi a Ostrovem. Byl mrtvý.

Po odchodu pana Oldřicha Říhy staršího, pracoval tam pan Oldřich Vaněk z čp.2 a pan Jaroslav Bělina z Chroustova. Původní Benzinka měla jen malou stříšku, v zimě tam foukalo a mrzlo, obsluha se neměla kde schovat. Ceny benzinu : normál 4,- Kč, speciál 4,30 Kč a nafta 0,90 Kč.

Proto se tam v roce 1989 provedla rekonstrukce. Byla přidána jedna podzemní nádrž, vybudováno šest stojanů, kde se tankovaly 3 druhy benzinu a dva stojany na naftu. Objekt se zastřešil a v zadní části se postavila plechová stěna. Postaveno bylo několik mobilních buněk, v jedné byla kancelář a příslušenství pro obsluhu. V další sklad olejů a ostatních doplňků do aut.

foto okolo roku 1988

V roce 1990 národní podnik Benzina pronajal čerpací stanici panu Oldřichu Říhovi. V tomto roce si pan Oldřich Říha z buněk staré čerpací stanice udělal stánek s občerstvením a autobazar. Tato Benzinka fungovala až do června roku 1994, kdy byla pro špatný stav nádrží a hrozby znečištění půdy zrušena.

Ceny benzinu a nafty se v roce 1979 zvedly o 50 % .

V roce 1979 benzin normál 6,- Kčs, speciál 6,50 Kčs, super 7,50 Kčs, nafta 2,- Kčs.

V roce 1981 benzin normál 7,50 Kčs, speciál 8,- Kčs, super 9,- Kčs, nafta 3,50 Kčs.

V roce 1990 benzin speciál 12,- Kčs, super 13,50 Kčs, nafta 9,- Kčs.

foto rok 1993

V roce 1995 došlo k jednání starosty pana Vlastimila Hrušky s akciovou společností TOROL Most, což byla organizace, která chtěla na stávajícím místě postavit novou čerpací stanici. Byly dokonce vypracovány ing. Arch. Jiřím Kubištou dva situační návrhy. Ze stavby sešlo, neboť sanační práce se oddalovaly a pan Říha nedal k dispozici část svého pozemku a všemožně se snažil, aby ke stavbě nedošlo. Jednalo se i u soudu v Jičíně. V roce 1998 byla odstraněna nadzemní část čerpací stanice a až v roce 2002 odstraněna kontaminovaná zemina.

V souvislosti s privatizací státních podniků, přešla Benzina pod Chemopetrol, akciová společnost Litvínov a v roce 1997 došlo ke sloučení se společností Unipetrol a.s. Kralupy nad Vltavou. V současné době Unipetrol, a.s. Kralupy nad Vltavou vlastní v naší obci malou část pozemku po čerpací stanici a část cesty. Obec tehdy zakoupila od Benziny dvě vyřazené buňky, které se umístily do kempu, kde z nich vznikly chatičky číslo 60 a 61. Cena jedné kompletně vybudované chatičky byla 112,6 tisíc korun.

Třetí čerpací stanice pohonných hmot v obci

Čerpací stanice stojí na protější straně státní silnice I/35 na parcele číslo 354. Postavil ji za pomoci půjčky pan Oldřich Říha, bytem Milovice čp. 75. Projekt mu zpracoval ing. Radomír Novák z firmy NOSTAV Hradec Králové. Celková hodnota stavby byla 8 milionů korun. Čerpací stanice je řešena jako jednosměrná ve směru z Hradce Králové na Hořice. Zahájení stavby v září 1993 a ukončení v červnu 1994. Čerpací stanice má tři podzemní nádrže o objemu 50 m³: na naftu, speciál, naturál o 25 m³ a super o 25 m³. Má 12 čerpacích stojanů značky „BALVIN“. V prostorách prodejny drobného příslušenství pro motorová vozidla se nachází i pokladna pohonných hmot. Dále je zde příruční sklad, sklad hořlavých kapalin, šatna a místnost pro obsluhu. Venku byla vybudována požární nádrž.

Součástí čerpací stanice je kiosek s posezením k občerstvení. Je tam chodba s WC, úklidová místnost, sklad potravin, sklad lahví a obalů, šatny a místnost na přípravu jednoduchých pokrmů.

Občerstvení má třísměnný provoz s jednou obsluhou na směně. V kiosku jsou k dispozici i hrací automaty. Zákonem o hazardních hrách, ale v roce 2018 došlo k rušení automatů v takových to zařízeních.

Občerstvení je ale od doby covidu zavřené.

V roce 1996 byla přistavěna nádrž na plyn, aby mohly tankovat i auta s plynovým pohonem. Současně byl na silnici zaměřen i další pruh a to příjezdový ze směru od Hořic.

V letním měsíci roku 2003 při noční službě byla přepadena a o peníze oloupena obsluha čerpací stanice, kterou zajišťoval pan Václav Šolc z čp.9. Byl tam sám a neubráníl se dvěma mužům, kteří ho ztloukli. Vůz měli zaparkovaný na vedlejší silnici na Ostrov a přešli přes pole zezadu k čerpací stanici. Od té doby na noční službě museli být vždy dva pracovníci.

V roce 2005 pan Oldřich Říha prodal čerpací stanici pohonných hmot panu Jiřímu Ondrovi, bytem Plzeň 1 Bolevec, K Pecihrádku 907/6. Pan Ondra vlastní po celé republice hodně čerpacích stanic, a to pod názvem ONO. Tyto stanice mají nejlevnější benzin v celé republice. Nový majitel po zakoupení čerpačky provedl výměnu čerpacích stojanů, nainstaloval 8 kusů moderních stojanů s 13ti výdejnými místy, používají se dodnes. V srpnu 2005 byl obnoven provoz čerpačky. Zavedl třísměnný provoz – non stop a při obsluze jsou 2 zaměstnanci. V současné době pracuje u čerpací stanice ONO 10 stabilních pracovníků, z obce je to pan Robert Kolář a Martina Kostková. Jsou tam dva vedoucí, kteří chodí jen na denní směnu, střídají se po 4 dnech. 8 zaměstnanců má dvanácti hodinové směny. V budově i ve venkovním prostoru jsou instalovány kamery.

Ceny u čerpacích stanic jsou jako na houpačce, jednou jdou dolů a během jednoho měsíce zase nahoru. Většinou se jedná o haléřové a někdy i korunové položky.

Ceny v červenci 2024 : benzin naturál 95 za 1 litr 36,90 Kč, benzin naturál 98 cena 38,90 Kč, nafta Diesel 33,90 Kč, Diesel Aditiv 34,90 Kč a plyn LPG 16,50 Kč.

Také se stává asi 8x až 10x do roka, že z čerpačky odjede auto, aniž by zaplatilo. Celá záležitost je nahlášena, díky kamer na policii, která se snaží viníka vypátrat. Po vypátrání je nucen cenu uhradit. Ale někdy se stane, že je číslo na autě kradené, nebo se nedá vyhledat, musí úhradu zaplatit zaměstnanci čerpací stanice.

Ceny benzínu natural 95, pro porovnání je duben. V průběhu každého roku ale docházelo ke změnám ceny. V roce 2005 a 2006 jsou uvedeny průměrné celorepublikové ceny benzínu natural 95.

2005 28,50 Kč	4.2010 28,90 Kč	4.2015 30,50 Kč	4.2020 22,90 Kč
2006 29,60 Kč	4.2011 32,90 Kč	4.2016 26,90 Kč	4.2021 29,90 Kč
4.2007 26,90 Kč	4.2012 36,50 Kč	4.2017 29,90 Kč	4.2022 41,90 Kč
4.2008 28,50 Kč	4.2013 33,50 Kč	4.2018 29,90 Kč	4.2023 36,50 Kč
4.2009 23,50 Kč	4.2014 33,90 Kč	4.2019 30,90 Kč	4.2024 37,90 Kč

14.června 2022 vyšplhala cena naturalu 95 na 46,90 Kč. Začátkem a konec tohoto měsíce byla cena o 1 Kč nižší. Toto jsou ceny u milovické čerpací stanice ONO.

Co zajímavého se stalo u této benzinové stanice. Ten den sloužil pan Bělina.

„Návrat z dovolené.“

Jednoho letního dne večer přijelo na čerpací stanici auto. Vystoupil z něho muž, který šel natankovat do vozu pohonné hmoty. Z onoho auta po chvíli vystoupila paní s dcerou. Obě přešly do obchodu zakoupit si nějaké dobroty na cestu. S paní se dal do řeči a pověděla mu, že byli na dovolené v Karibiku, a že mají chatu v Peci pod Sněžkou, tak se tam stavili na kontrolu. Paní zaplatila a s dcerou odešly do vedlejšího kiosku na toaletu. Mezi tím přišel ke kase pán, který zaplatil natankované pohonné hmoty, sedl do auta a odjel. Po chvíli se otevřely dveře a v nich stála paní s dcerou. Pověděl jim, „ale váš muž zaplatil a už odjel“. Paní odpověděla, ano my jsme ho viděly, ale co máme dělat? Manžel má telefon vybitý v tašce kufru auta. Přemýšlíme, co dělat. Volat policii? Mezi tím, pán přijíždí k domu, vypíná motor vozidla a říká „tak jsme doma, vstávejte“! Tato slova opakuje několikrát, až dojde k zadním dveřím auta, ty otevřel a zjistil, že byl v autě sám. Utekla hodina, co pán opustil naši stanici a jak těm dvěma teď večer pomoci. Nic nás nenapadá. V tom na stole zvoní telefon. Ozval se muž a ptá se „nezapomněl jsem u vás na stanici manželku s dcerou“? Ano jsou tady. Po další asi hodině stojí muž ve dveřích s úsměvem na rtech. Říká, „já myslel, že spíte vzadu v autě. To bylo překvapení, když jsem přijel domů“. Paní se usmála. Pak už se rozloučili. Pak zjistil, že tato rodinka odjížděla jen do nedalekých Holic. Ještě několikrát je viděl při své službě na čerpací stanici. Vždy se jen usmívali.

Foto je z roku 2014.

občerstvení

Prodejna s pokladnou, foto rok 2024

	CZK	EUR
EKO DIESEL	3 150	1 15
DIESEL	3 450	1 26
NATURAL 95	3 450	1 26
E85	2 450	0 89
LPG	1 690	0 62
24 WC		

foto: únor 2014, v prosinci došlo ke snížení ceny u naturalu na 28,50 Kč a u nafty na 29,50 Kč.

	CZK	EUR
DIESEL	3 190	1 27
NATURAL 95	3 350	1 33
DIESEL + aditiv	3 250	1 29
NATURAL 98	3 550	1 41
LPG	1 590	0 63
24 WC		
CCS VISA Maestro DKV		

foto a ceny 15.10.2024

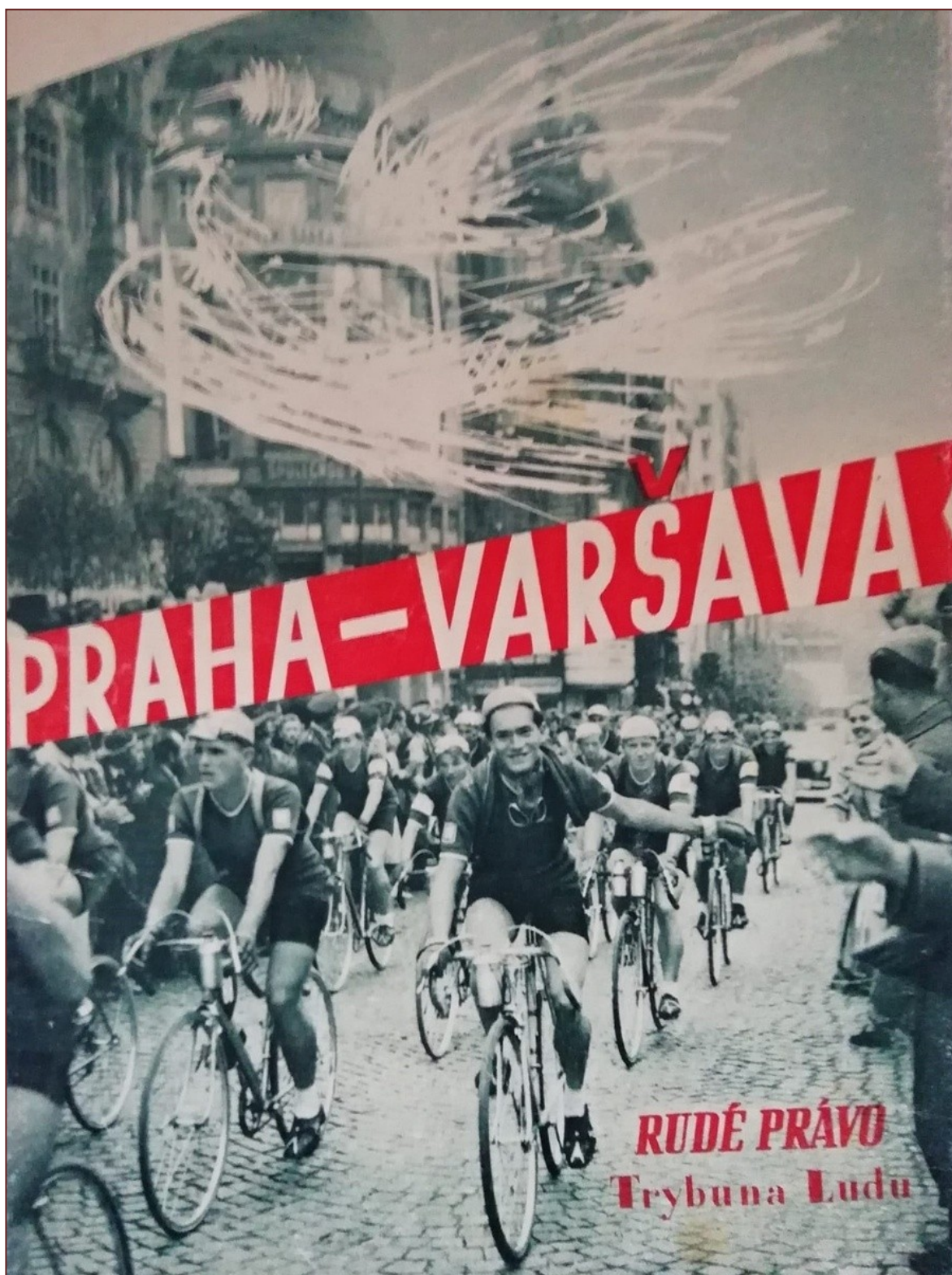

foto rok 2024

V Milovicích říjen 2024, zpracovala Věra Jirková

Cyklistický závod Praha – Berlín – Varšava

Připomínka cyklistického „Závodu míru“.

Historický plakát Závodu míru

První ročník Závodu míru se uskutečnil v roce 1948. Závod se tenkrát oficiálně jmenoval Slavjantour. Až v roce 1950 se oficiálně soutěžilo pod názvem Závod Míru . Tehdy, v roce 1948 s ohledem na politickou situaci se uskutečnil první ročník jako amatérský, tudíž byl vyloučen start „kapitalistických“ cyklistických hvězd té doby. Pořadatelé nicméně dokázali vtisknout podniku mezinárodní charakter díky startu závodníků ze socialistického tábora a své reprezentanty vyslaly i dělnické organizace z Itálie, Francie či Finska. Z Prahy tak mohlo vyrazit směrem do Polska tenkrát sedm družstev. Od roku 1952 se mezi pořadatelské země přidalo tehdejší Východní Německo a závodilo se mezi Prahou, Berlínem a Varšavou. Později se zúčastnili závodníci z celé Evropy. V roce 1963 se jel nejdelší tento závod (2568 km) a měl 15 etap.

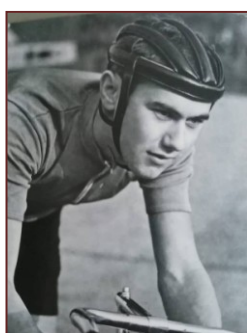
Tyto závody končily rokem 1984. V následujícím roce se jely etapy nové, do Moskvy a v roce 1986 do Kýjeva. V dalších letech se jezdily etapy přes Rakousko nebo Švýcarsko. Poslední roky se jezdily kratší etapy – juniorské. Od roku 2007 se závody přestaly konat definitivně, a to z finančních důvodů.

Naši závodníci zvítězili v těchto letech:

1949	Jan Veselý	Československo
1964	Jan Smolík.	Československo
1972	Vlastimil Moravec	Československo
1990	Ján Svorada	Československo
1993	Jaroslav Bílek	Česko
1995	Pavel Padrnos	Česko
2002	Ondřej Sosenka	Česko

Jan Veselý

Jan Smolík

Vlastimil Moravec

V současné době se jezdí největší cyklistický závod „Tour de France“ ve Francii. Tento závod se jezdí již 110 let.

Závod míru se několik let přímo dotýkal naší obce. První zpráva o průjezdu Milovicemi je ze dne 14.5.1954. Všichni občané stáli podél silnice a vítali závodníky. Školní děti stály před vyzdobenou budovou školy, mávaly a povzbuzovaly naše závodníky k rychlejší jízdě. Zajímavé byly pro nás doprovodné vozy. Startovací etapy se každým rokem střídaly. Jeden rok vyjížděly z Berlína do Varšavy a pak do Prahy, jiný rok zase opačně. Nejslavnější závod pro nás byl v roce 1964, kdy v tomto roce zvítězil náš československý sportovec Jan Smolík. Obcí projížděl 22.5.1964. Povzbuzovali jsme jej a křičeli jsme na něj „smolíčku do toho“. V letech 1965 až 1968 se stavěl silniční obchvat obce a opravovala se hlavní silnice. Trasy závodů se vedly jinudy. Nová silnice 1/35 byla otevřena v květnu 1968, ale již to bylo něco jiného. Závodníci a jejich doprovod jezdili mimo obec a to se tak nesledovalo.

... čekání na příjezd závodníků.

.... už jsou tady.

U domu čp. 24

Dne 15.5.1970 jeli závodníci již po nové silnici mimo obec. Další Závod míru se jel okolo naší obce 10.5.1982 a to byla etapa z Prahy do Hradce Králové.

Doprovodná vozidla.

K třicátému ročníku Závodu míru byla vydána poštovní známka v hodnotě 30 haléřů a 1,40 Kčs.

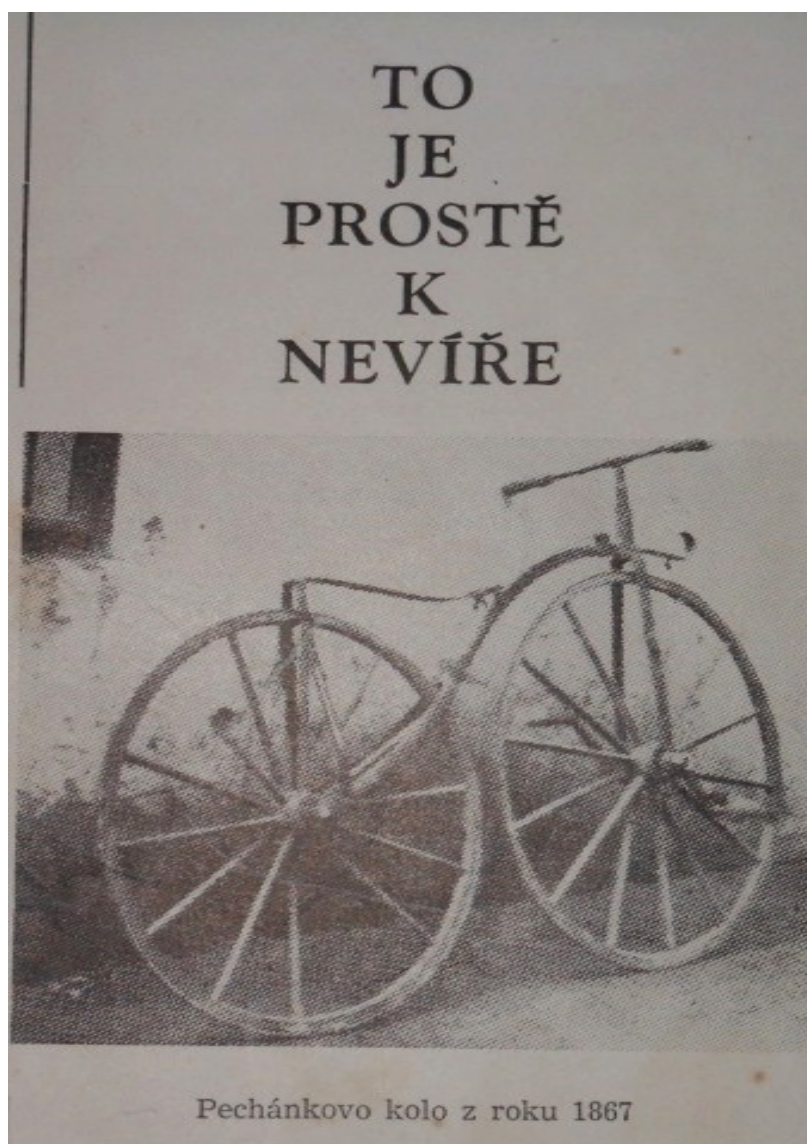
Odznak z prvního ročníku
Závodu míru v roce 1948

Zpracovala Věra Jirková v roce 2024, fotkami doplnil Pavel Balihar.

Od vzniku a výroby velocipédu v našem kraji až po současnost.

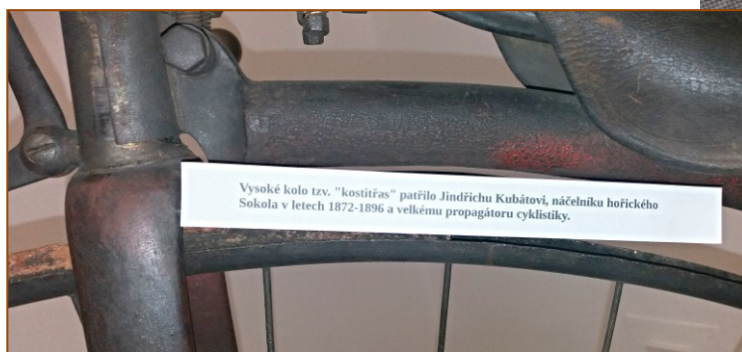
V roce 1848 se v Hořicích usadil strojník a kovář Josef Pechánek (1811-1891). Jeho energie a vůle, zejména však technický důvtip, byl obrozenec v začátcích českého podnikání. Ve třinácti letech se šel do Hradce učit zámečnickem. Provandroval mnoho zemí staré monarchie, soukromě se naučil kreslit, protože to potřeboval, naučil se i kovařině. Po návratu předložil hradeckým pánům cechmistrům svůj mistrovský kus, prokázal takový stupeň dovednosti a pokroku, že ho mezi sebe nepřijali. Báli se tak nebezpečného soka. Práce ho časem přivedla až do hořické krajiny. Firmu si Pechánek postavil v roce 1865 v Jičínské ulici čp. 54, dnes Havlíčkově, budova zvláštní učňovské školy. Vyráběl hospodářské nářadí a náčiní pro zemědělce, řemeslníky i domácnosti. Na práci a řízení 40 dělníků se podíleli s otcem tři synové. Jeden z nich Josef (1838-1902) byl v roce 1860 zapsán už jako posluchač Vysokého učení technického v Praze. Poučen otcem a vzdělán v Praze, si Josef Pechánek (syn) zajel v roce 1867 na Světovou výstavu umění a průmyslu do Paříže konané od 1.4. do 3.11.1867. Mnoho exponátů přitahovalo na té výstavě zájem mladého technika Pechánka, ale „velocipéd“, vynález Francouzů Michauxe a Lalamonta, mu učaroval jak se patří. Stroj dosud dřevěný, měl již přední otáčivé kolo ve vidlici, osa měla kliky a šlapadla na pohánění. V předu měla říditka, nad zadním kolem sedátko. Pechánek si kolo nakreslil a po návratu domů sám vyrobil. Pechánek sám podnikal na kole kratší výlety. V desátých letech 20. století se stala jízda na kole nejoblíbenějším sportem v Čechách. Dostaly jméno „kostitřas“, protože neměly ještě pérování a jízda na nich nebyla žádá legrace.

Jindřich Kubát na vysokém kole

Detail kola

Vysoké kolo tzv. „kostiřas“ patřilo Jindřichu Kubátovi, náčelníku hořického Sokola v letech 1872-1896 a velkému propagátoru cyklistiky. Vystaveno v hořickém muzeu na podzim 2025 u příležitosti oslav 160 výročí založení Sokola v Praze.

M. Baliharová, rok 1951

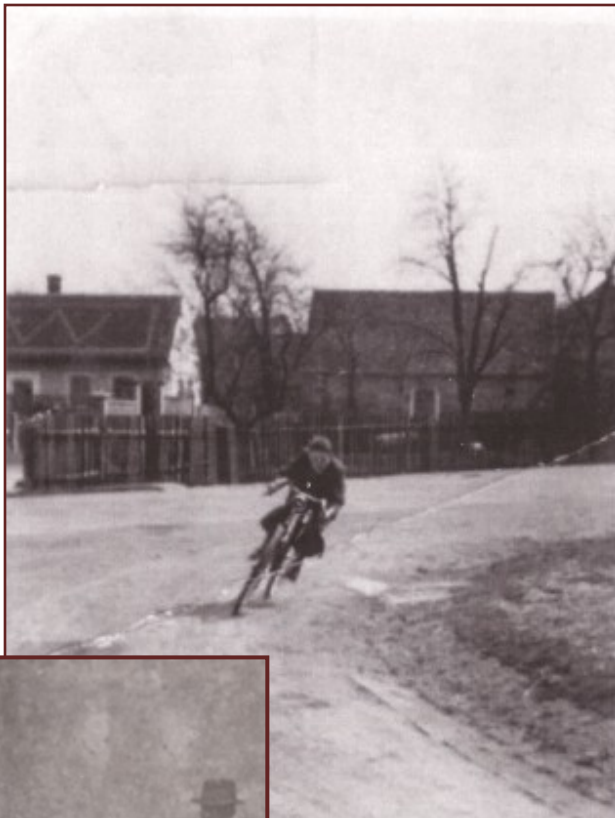

Zastávka na cestě do Kuksu

Cyklistika v Milovicích.

Kolo je nepostradatelné pro život na vesnici. V naší obci bylo a ještě je kolo důležitý dopravní prostředek do zaměstnání, do školy, na výlety i na sport. Ve 40 letech minulého století mládež jezdila na kolech na výlety. Jezdily se závody okolo obce. Dne 27. června 1943 jel Míla (Emil) Štupl na novém kole, které mělo řídítka závodní berany. Ostatní závodili na obyčejných kolech.

Křižovatka na návsi od H. Králové na Bříš'any

Na návsi u transformátoru.

Cyklistický závod v obci
- rok 1943

Výlet na kole na Kumburk v roce 1943.

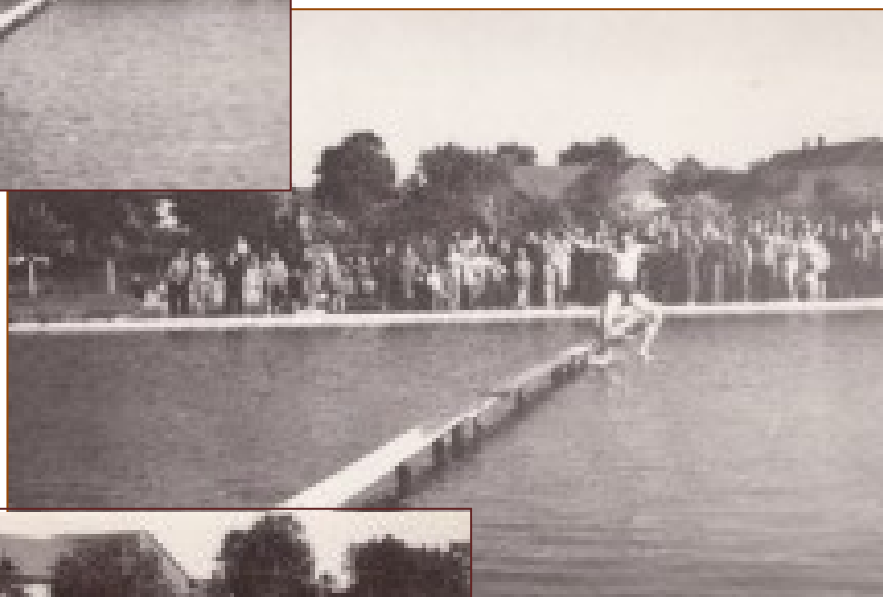

Defekt na cestě ke Kumburku.

Občerstvení cestou

V červenci na pouť roku 1960 byla kola použita k přejezdu nově vybudovaného koupaliště.

V padesátých a šedesátých letech projížděl Závod míru obcí. Vzhledem k tomu, že závodníci v naší obci opouštěli jičínský okres, stavěla se slavobrána. Poslední závod projížděl obcí dne 22.5.1964. Dne 15.5.1970 a 10.5.1982 jeli účastníci Závodu míru již po nové silnici mimo obec.

V 70 letech se používalo kolo k dopravě do zaměstnání.

Jaromír Němeček jede na pole rozhazovat hnůj.

Pracovníci JZD jedou do kravína v Milovicích

V roce 1975 se slavnostně otevíralo nově zbudované hřiště. Na kolech přijeli starší žáci a na koloběžkách malé děti viz foto.

Každoročně děti závodí při dětských dnech.

Žáci pod vedením pana učitele J. Nechanického před odjezdem na Velichovky v roce 1957.

.... a nebo do lesa Kazatelna na konvalinky se Zdeňkou a Pavlem Baliharovými, psal se rok 1987.

Tomáš Tlapal Zdeňka Baliharová Svatopluk Ledl Martina Plášilová Zdeňka Baliharová Milan Struhár Marta Škulířtová Lukáš Matuška 1987
 Michaela Mádllová Lenka Plášilová Adela Došanská Kateřina Součková Jitka Baliharová Dita Kyřarová Jana Holmanová Petr Matuška

V dnešní době je provoz na silnicích náročný a tak se malý cyklisté seznamují se základy bezpečné jízdy na dopravních hřištích. Na fotce jsou žáci milovické ZŠ, jak si v Hořicích u věže Samostatnosti dne 7.10.2013 ověřují získané znalosti a na závěr dostávaly průkazku cyklisty.

Žáci milovické ZŠ v Hořicích u věže Samostatnosti při plnění průkazu cyklisty dne 16.9.2014.

V současné době se v roce 2010 až 2012 v obci uspořádal závod na kolech TOUR DE Milovice. Kategorie jsou děti předškolní, školáci, dorost a muži. V roce 2010 se na kolech objevili i recesisté a ženy, tento rok je zachycen kamerou.

rok 2010

V Hořicích je firma Olpran s.r.o. Je jednou z nejvýznamnějších českých značek v této oblasti, která se zaměřuje na levná kola všech druhů a kategorií pro nejširší veřejnost a jsou určena na rekreační ježdění. Firmu založil roku 1991 v Olomouci Jaroslav Luňák. Kola Olpran se montují v České republice. Nejprve se kola montovala v pronajatých prostorách bývalého závodu ZEZ v Hořicích a od roku 2008 v novém výrobním závodě v Hořicích v Podkrkonoší. Má kapacitu až 300 000 kol ročně. Firma exportuje kola do celého světa. Od roku 2019 Olpran spolupracuje s německou firmou zaměřenou na poskytování sdílených jízdních kol Nextbike. Roku 2023 firma Olpran koupila také českou značku jízdních kol Levit.

Montážní závod s prodejnou OLPRAN v Hořicích v Podkrkonoší.

V současné době se neustále zdokonalují kola. V osmdesátých letech začíná stoupat obliba kol s pomocným pohonem. Velkého zájmu se těší v novém tisíciletí elektrokola, hlavně u starší generace. Elektrické kolo je jízdní kolo, které je poháněno kombinací lidské síly a elektrické energie. Moderní elektrokola jsou vybavena výkonnými, tichými elektromotory, které bývají umístěny buď ve středu šlapání (středový motor) nebo v náboji kola (zadní nebo přední motor) a jsou napájeny z akumulátoru, který se obvykle nachází v rámu kola. Elektrokolo si zachovává šlapací pohon, pedály jsou vždy součástí a elektromotor slouží pouze jako asistent při šlapání – tzv. režim přípomoci. Jezdec může řídit intenzitu přípomoci poskytované motorem na ovládacím panelu podle svých potřeb.

Elektrokolo

Zpracovala Věra Jirková v roce 2025, fotkami doplnil Pavel Balihar.